

Va'era 5782 – Verootmoediging nodig

Schriftlezingen: Ex. 6:2-9:35, Ezech. 28:25 - 29:21, 1 Pt. 1:1-25

Lieve broeders en zusters,

Vandaag wil ik 3 dingen met jullie delen. Als eerste iets over de naam van de zoon die in ons midden is opgedragen. Dan wil ik stilstaan bij parshe Va'era voor ons en ook bij Mozes en de gehoorzaamheid aan G-ds ultieme gezag en autoriteit.

לוי

Levi - לוי: een betekenisvolle naam!

Deze naam komt van de stam Lavah – לווה; de nifal vorm betekent: zich aansluiten bij, zich hechten aan! We lezen over zijn geboorte in Gen. 29:34:

*En zij werd weer zwanger en baarde een zoon en zei: Nu zal mijn man zich uiteindelijk **aan mij hechten**, omdat ik hem drie zonen geboord heb; daarom noemde hij zijn naam Levi. (NBV)*

וַתְּהַר עֹדֵד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר עֵתָּה הַפְעַם יִלְוֶה אִישִׁי אֵלַי כִּי־יִלְדֵתִי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים עַל־כֵּן קָרָאתִי שְׁמוֹ לֵוִי:

Dit woord vinden we b.v. in Jeremia 50:4 *In dezelve dagen en terzelfder tijd, spreekt YHWH, zullen de kinderen Israëls komen, zij en de kinderen van Judah tezamen; wandelende en wenende zullen zij heengaan, en YHWH hun God zoeken. 5 Zij zullen vragen welke weg naar Tsiyon leidt en richten hun schreden ernaartoe. Ze zullen aankomen en zich opnieuw **verbinden** aan YHWH met een verbond dat eeuwig duurt en dat ze nooit zullen vergeten. (SV + NBV)*

ד בַּיָּמִים הָהֵמָּה וּבִעֵת הַהִיא נֹאֲמֵי־הָיָה יָבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל תְּמָה וּבְנֵי־הַיְהוּדָה יַחְדָּו הָלוֹךְ וּבָכוּ יִלְכוּ וְאֶת־הַיְהוּדָה אֱלֹהֵיהֶם יִבְקֹשׁוּ:

ה צִיּוֹן יִשְׁאַלְוּ דְרֹךְ תְּנַה פְּנֵיהֶם בָּאוּ וַיִּלְווּ אֶל־הָיָה בְּרִית עֹלָם לֹא תִשְׁכַּח: ס

De naam Levi staat voor de verbinding, waarbij we kunnen denken aan de verbinding tussen het hout van Yosef met het hout van Y'udah, de verbinding tussen de twee delen van Israel. Levi staat ook voor het opnieuw verbinden van de mensheid aan hun Schepper. Jesaja 56:3 en 6 en Z'kharyah 2:11 leren dat velen zullen zich verbinden aan Israel en aan YHWH hun God en delen in de redding en de rijke toekomst van Isra'el.

Nu naar het boek Sh'mot

V'eleh Sh'mot – en dit zijn de namen, zo begint het boek Exodus. We mochten weer een nieuw boek openen, het boek Sh'mot, met Mozes of Moshe als hoofdpersoon. De roeping van Moshe vroeg erom dat hij zichzelf geheel zou geven voor G-ds zaak. Nu had hij uit vrees voor mensen zijn zonen niet besneden. Als hij onderweg is naar Mitzrayim dan komt de Malach Adonai – dat is Yeshua – hem tegen. Hij moet dit eerst recht zetten anders loopt zijn weg dood – dan moet hij sterven. Het is Tziporah zijn vrouw die dit uitvoert. Zo kan HaShem weer met hem verder.

Dit is een waarschuwing voor ons geliefden. Wij zijn ook geneigd om ter wille van mensen, en vaak ter wille van broeders en zusters in het geloof, wat toe te geven. Moshe Rabbenu heeft ervaren dat hij aan G-ds kant moest staan, opdat de Engel van het Verbond met hem mee kon gaan. Zo alleen zou de G-d van Israel zich kunnen laten zien. Daarover gaat Va'era.

Parshe Va'era

וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה: וְאַתָּה אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדַּי
וַשְּׁמִי יְהוָה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם:

Va'era komt van de stam **ה א ר** : zien. Va'era betekent: 'en ik liet me zien' / en ik verscheen. G-d had zich aan de vaders geopenbaard als **El-Shaddai**, de Almachtige, als de G-d die zegent, die vruchtbaar doet zijn, de G-d die hen tot een groot volk had gemaakt. Maar nu zou Hij zich op een nieuwe manier bekend maken. Hij zou Zijn Naam Jod – Heh – Wav – Heh, de naam Yahweh, zichtbaar maken. De openbaring van die Naam betekent dat Hij nu gaat doen wat Hij aan de vaders heeft beloofd. Hij gaat zijn beloften vervullen, d.w.z. realiseren, tot werkelijkheid maken. Zoals Hij in Gen. 15:13-16 zegt, dat Hij het nageslacht van Avraham zou uitleiden uit Egypte door grote gerichten en plagen.

Lieve vrienden herkennen we het patroon? Want vandaag zien we Covid-19, een plaag die de hele wereld aangaat. HaShem gaat Zich openbaren, Hij laat zich zien. Hij wil niet alleen duidelijk maken aan de volken, dat Hij zijn Rijk op aarde gaat vestigen. Nee, nog veelmeer, nog iets wat veel belangrijker is, Hij gaat Zijn volk apart zetten van de wereld, zoals eens in Egypte gebeurd is. Daar kom ik op terug.

Breshit - Genesis: het boek van het begin

Dit boek leert ons het **begin** van Israel. Avraham werd geroepen, hij moest leren om steeds naar G-d te luisteren. Dat hield wel in dat hij de rivier moest oversteken – hij verliet de ene wereld om de andere wereld binnen te gaan. Hij werd een Ivri – een Hebreër, iemand die overgestoken is. En de vraag komt tot ons: Zijn wij ook al overgestoken? Hebben we de 'christelijke' wereld al achter ons gelaten? Hebben we gebroken met het 'christendom' of hinken we nog op twee gedachten? Avraham Avinu was radicaal in het volgen van Yeshua. We hebben gezien hoe de zonen van Ya'aqov allemaal een reinigingsproces ondergaan hebben. Bij Yosef was dat via zijn verkoop naar Egypte en zijn verblijf in de gevangenis, bij Y'udah gebeurde dit via Tamar, die hem confronteerde met zijn fouten. Echter, wat denken jullie dat het betekend heeft voor de andere broers, dat hun vader Ya'aqov dagelijks treurde over Yosef. Dat heeft hen verootmoedigd. Zo werden ze Bney Yisra'el – zonen van Yisra'el – die de geestelijke principes van hun vaders uitleefden – gereed voor een grote vereniging.

Ditzelfde geldt ook voor ons – ook wij worden klein gemaakt, verootmoedigd voor een grote vereniging. In de eerste plaats omdat het 'hout van Yosef', wat in Efraïm hand is, gevoegd wordt bij het 'hout van Y'udah', Eze. 37:19 *Alzo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal het hout van Jozef, dat in Efraïms hand is, en van de stammen Israëls, zijn metgezellen, nemen, en Ik zal dezelve met hem voegen tot het hout van Judah, en zal hen maken tot één hout (etz echad); en zij zullen één worden in Mijn hand.* Maar deze verootmoediging is ook nodig om Yeshua te kunnen ontmoeten. We zullen hem gelijk zijn zegt 1 Joh. 3:2 *Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen. Maar wij weten dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien gelijk Hij is.* Daarom roept Yeshua ons op om wakend te zijn bij het Woord van God en dat we moeten bidden om waardig geacht worden om Hem te ontmoeten, Luk. 21:36, lezen!!!

Het woord Breishit – in den beginne – kun je ook vertalen als 'met een Eersteling'. En die Eersteling is Yeshua, het Woord van Elohim, de D'var Elohim, waardoor alles is geschapen, zie Joh. 1. Die Eersteling is ook de Malach Adonai, de Engel die in de levens van de vaders was. Ya'aqov verwoordt dat heel mooi in de zegen van Efrayim en M'nasheh, Gen. 48:15-16:

וַיְבָרֵךְ אֶת-יִוסֵף וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְכֹו אִבְתִּי לְפָנָיו אֲבָרְכֶם וַיְצַחֵק הָאֱלֹהִים הָרַעַה אֹתִי מֵעֹדֵי עַד-הַיּוֹם הַזֶּה:
הַמְלֵאךְ הַגָּאֹל אֹתִי מִכָּל-רָע יְבָרֵךְ אֶת-הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וַשֵּׁם אִבְתִּי אֲבָרְכֶם וַיְצַחֵק וַיִּדְגֵנו לְרֹב בְּקָרֹב הָאָרֶץ:

[15] “En hij zegende Jozef en zei: **De God** voor Wiens aangezicht mijn vaders Abraham en Izak gewandeld hebben, **Die God** Die mij gevoed heeft, van dat ik was tot op dezen dag, [16] **Die Engel** Die mij verlost heeft van alle kwaad...”.

In het boek wat we nu geopend hebben – het boek Sh’mot – gaan we lezen dat die Engel Am-Yisrael zal begeleiden op hun reis door de wildernis, om hen in het Beloofde Land te brengen. Echter, dan moeten ze wel naar Hem luisteren, Ex. 23:20-22. Wel vrienden, dat is nu voor ons een kernpunt, want ben ik bereid om die Engel te gehoorzamen? Yeshua spreekt ook vandaag, juist vandaag via Covid-19. Rabbi Shapira schrijft in ‘The Besorah according Covid-19’ dat als er melaatsheid in het huis is de priester dan de stenen moet inspecteren. Dat is Yeshua nu aan het doen via de Covid-19. En hoe wij op de Covid-maatregelen reageren brengt onze melaatsheid aan het licht. Die melaatse stenen moeten gezuiverd, wil de Mashiach weer terug kunnen komen om Zijn fysieke tempel te bouwen. Want zoals de orthodoxe Joden leren, de herbouw van Yerushalayim – waar we dagelijks voor bidden – begint in onze harten, in het hart van G-ds volk.

De Twaalf

We hebben gezien in het boek Breishit hoe de 12 zonen de kern vormen van de familie. En elke man kwam met **zijn huis**, zegt Ex. 1:2. Zij kwamen ‘et Ya’aqov’ wat aangeeft dat de 12 families dicht verbonden waren aan Ya’aqov. Dit was het geheim van Isra’els kracht en overleving. Ofschoon elke zoon zijn eigen familie had, bleef hij verbonden met Ya’aqov, zoals een tak die uit een stam groeit (*R’ Hirsch*).

Maar hoe zit het met het personeel van Avraham, Yitzchaq en Ya’aqov? Want Avraham Avinu had al 318 onderwezenen, ingeborenen in zijn huis, mensen die zijn geloofsprincipes hadden aanvaard, Gen. 14:14. En je mag verwachten dat zij met Yitzchaq zijn meegegaan. Maar Ya’aqov had los van zijn vader ook een groot bedrijf opgebouwd, inclusief personeel. Zie b.v. de boodschappers die hij erop uitstuurde naar Esav. Zijn de zonen van Ya’aqov getrouwd met dochters van het personeel? De Schrift zegt er niets over, maar we lezen in Ex. 6:14 dat Shimon ook een zoon had bij een Kanaänitische. Maar waar de Schrift heel duidelijk in is, dat is het feit dat de 12 zonen de kern vormen. Zij zijn de spil van de natie. Dit getal 12 vinden we terug in het slot van de Bijbel, want in het Boek Hitgalut lezen we dat het hemelse Jeruzalem 12 poorten heeft, met de namen van de 12 stammen van Israel, Opb 21:12. Ook het vernieuwde aardse Jeruzalem heeft 12 poorten met de namen van de 12 stammen, volgens Ezechiël 48:30-35. De 12 zonen van Israel vormen de kern van de natie. En dan lezen we dat Ya’aqov met 70 zielen in Egypte kwam (Gen. 46:27), dit is overeenkomstig het aantal volken in Genesis 10. Dit is een hint dat Israel is bedoeld om alle volken terug te leiden naar de Schepper. Zo zal Israel – als een kern – de volken voorgaan in de weg van het leven, de weg van G-ds instructies, in het Vrederijk van de Mashiach. Daarom had Yeshua 12 apostelen, maar stuurde Hij daarna nog 70 anderen, Lukas 9:1 en 10:1.

Nog even naar Moshe Rabbenu.

Om de toon te zetten: we kennen het verhaal van Job en zijn 3 vrienden. Maar wat betekent het als de 4^e vriend van Job – Elihu – die pas op het laatst gaat spreken – tot Job zegt: “*Mijn Vader, laat Job beproefd worden tot het einde toe...*”, Job 34:36? Job moest leren wie de

Schepper was en Elihu bereidde hem daarop voor. En deze Schepper van hemel en aarde zegt in Jes. 45:5-7 dat Hij YHWH is en dat er buiten Hem niets is. Hij vormt het licht en scheidt de duisternis, Hij maakt de vrede en scheidt het kwaad...! Ik YHWH doe al die dingen. Dat betekent dat alles wat er speelt in de wereld, ook Covid-19 door Hem wordt bestuurd. Dit **ultieme gezag** moest ook Moshe leren **gehoorzamen**.

Moshe is veertig jaar schaapherder in Midyan en leert daar om geduldig te zijn, om rekening te houden met het zwakke, met lammetjes. Hij krijgt daar het hart van een herder, wat nodig is om Israel te leiden. **Toch is hij dan niet klaar voor zijn taak**. We weten van de ontmoeting met de Engel in de brandende doornstruik. De Malach Adonai geeft hem opdracht, maar Moshe strubbelt telkens tegen, tot 10 x toe. Deze koppigheid gaat de Eeuwige doorbreken in de herberg, als Moshe door de Engel met de dood wordt bedreigd. Hij zal zijn zoons moeten besnijden anders zal zijn eerstgeborene sterven. Want hoe zal Moshe het gebod van G-d aan de Faro kunnen overdragen, als hijzelf niet eerst volledig gehoorzaam wordt? Zie Ex. 4:23-26. G-ds **ultieme gezag** vraagt volledige gehoorzaamheid!

Dit is een waarschuwing voor ons. Wij zijn ook geneigd om ter wille van mensen, en vaak ter wille van broeders en zusters in het geloof, om toe te geven. Gods Woord roept ons op om afscheid te nemen van het christendom, met al zijn hoerij. We moeten echt geen 'fijne feestdagen' wensen en zeker niet meedoen met kerstviering, pasen of pinksteren. Deze weg loopt dood vrienden. Als het gaat om de gemeente die hoereert met de wereld dan heeft Yeshua ogen als vuurvlammen lezen we in Opb. 2:18. Daarom gaat uit het midden van hen en scheidt u af, zegt Paulus in 2 Kor. 6:18. Sluit dit niet aan bij Opb. 17 waar gesproken wordt over de grote hoer, die met haar hoerij alle volken heeft beïnvloed, 14:8. Willen we delen in de redding uit het oordeel over Babylon, dan zullen we ons moeten losmaken van het christelijke en onze Israëlitische identiteit moeten aannemen. Er is geen andere weg om te ontkomen aan de val van Babylon. Dit is een zeer ernstige zaak geliefden, laten we goed luisteren naar het Woord van G-d en dit te gehoorzamen! Dat mogen we met Moshe leren. We leven in een cruciaal moment van de wereldgeschiedenis, een heel unieke tijd zoals er nooit is geweest en ook nooit meer zijn zal. G-d zet nu alles op alles en laten wij dat ook doen.

De zegen van gehoorzaamheid

In zijn uitleg over Yosef en diens geloof maakte Wiljo een vergelijking met Viktor Frankl. Deze Joodse psycholoog uit Wenen (Oostenrijk) vond een manier om de verschrikkingen van het leven in een concentratiekamp aan te kunnen. Maar bij het lezen van zijn boek komt nog iets anders naar voren. Want aan het begin van de oorlog (1941) kon hij een visum krijgen voor de VS. Hij stond erg in dubio of hij het aanbod zou aanvaarden om op die manier verder te kunnen werken aan zijn troetelkind de logotherapie, of om zijn plicht als kind tegenover zijn ouders te vervullen door hen te helpen. Hij schrijft: *"Ik bleef maar met het probleem worstelen zonder een oplossing te vinden. Dit was nu precies het soort dilemma waarvoor je 'een teken van boven' verwacht, zoals het gezegde luidt.*

*En op dat moment zag ik thuis op een tafel een scherp marmer liggen. Ik vroeg er mijn vader naar en hij vertelde dat hij die gevonden had op de plaats waar de nazi's de grootste synagoge van Wenen hadden platgebrand. Hij had de scherp mee naar huis genomen omdat hij afkomstig was van de marmeren tafels waarin de Tien Geboden gebeiteld waren. Op de scherp stond een vergulde Hebreeuwse letter. Mijn vader legde uit dat die letter stond voor één van de Tien Geboden. 'Welke?' vroeg ik gretig. **Eert uw vader en uw moeder, opdat uw***

dagen verlengd worden in het land, dat u de Heere uw God geeft', antwoordde hij. Op dat moment besloot ik in het land van mijn vader en moeder te blijven en het Amerikaanse visum te laten verlopen."

Hier begint m.i. de wonderlijke overlevingstocht van Viktor Frankl door de concentratiekampen. Dat begint dan meteen al bij de selectie in Auschwitz. *"De selectie-officier scheen te aarzelen. Toen legde hij zijn beide handen op mijn schouders. Ik trachtte er zo flink mogelijk uit te zien. Langzaam wendde hij mijn schouders naar rechts en ik nam plaats in de rechterrij."* (pg. 29)

We gaan 4 andere uitredingen voorbij en als het gevechtsfront dichterbij komt krijgt Frankl de kans om te ontvluchten. Maar als hij snel een laatste ronde maakt onder zijn patiënten komt hij bij zijn enige landgenoot die schijnt te voelen wat hij van plan is ... *Op vermoeide toon vroeg hij mij: 'Jij gaat er dus ook vandoor? Ik antwoordde ontkennend, maar het viel mij zwaar zijn treurige blik te ontwijken. Nadat ik mijn ronde had gedaan, keerde ik bij hem terug. Weer zag ik die wanhopige blik in zijn ogen en op de een of andere wijze las ik een beschuldiging in die blik. Het onaangename gevoel dat mij had bevangen vanaf het ogenblik dat ik mijn vriend beloofde samen met hem te vluchten, werd heviger en eensklaps besloot ik voor één enkele maal mijn lot in eigen handen te nemen. Ik rende naar buiten en vertelde mijn vriend dat ik niet met hem mee kon gaan. Zodra ik hem zeer beslist had medegedeeld dat ik vastbesloten was bij mijn patiënten te blijven, verdween het beklemmende gevoel. Ik wist niet wat mij in de komende dagen te wachten zou staan, maar ik voelde een grote innerlijke vrede, die ik nooit tevoren had ervaren...* (pg 72)

Dan als een gedelegeerde van het Internationale Rode Kruis het kamp en zijn bewoners onder zijn bescherming heeft genomen, verschijnen er die avond SS'ers met vrachtauto's en een bevel om het kamp te ontruimen. De laatste gevangenen zullen naar een centraal kamp worden overgebracht om vandaaruit binnen 48 uur naar Zwitserland te vertrekken – in het kader van gevangenenruil. De SS'ers waren heel vriendelijk ... de sterksten verdringen zich om mee te kunnen en Frankl staat met zijn vriend in de laatste groep waaruit er 13 zouden worden gekozen. Echter, de kamparts die de leiding heeft vergeet Frankl en zijn vriend. Verbaasd, boos en teleurgesteld wendden ze zich tot de kamparts, die zich verontschuldigt. Hij was zeer vermoeid en zijn hoofd liep hem om. Die nacht bereikt het front het kamp en is de bevrijding daar. En dan schrijft Frankl:

Vele weken later ontdekten we dat wij, overgebleven gevangenen, zelfs in die allerlaatste uren voor onze bevrijding ternauwernood aan de dood waren ontsnapt. Wij realiseerden ons hoe uitermate onzeker menselijke beslissingen zijn, met name in zaken van leven en dood. Ik werd geconfronteerd met foto's die in een klein kamp, niet ver van het onze waren gemaakt. Onze kameraden, die in de mening verkeerden dat ze op weg waren naar de vrijheid, waren in de nacht naar dit kamp overgebracht. Daar waren ze opgesloten in de barakken en levend verbrand. Hun deels verkoelde lichamen waren herkenbaar op de foto's. (pg 75-76)

Beproeving is kostbaar

Uit deze geschiedenis kunnen we leren hoe belangrijk het is om G-d te gehoorzamen. Frankl koos voor de gehoorzaamheid aan G-ds gebod en ontving de belofte: *"opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de Heere uw God u geeft"*. Zijn dagen werden werkelijk verlengd en zijn levenswerk de 'logotherapie' heeft hij na de oorlog mogen voortzetten. Ook bij Moshe zien we dat als zijn kinderen besneden zijn, G-d weer met hem verder kan. Voor

ons de les om G-ds geboden en Zijn hele Woord voorop te zetten dan zal Hij ons Zijn bescherming bieden. Zie de brief aan de Filadelfia gemeente – ik heb u een geopende deur gegeven, want gij hebt Mijn Woord bewaakt en Mijn Naam niet verloochent. Ik geloof broeders en zusters, zoals boven al gezegd, er is nog melaatsheid in het huis van G-d, in Zijn Gemeente. De stenen worden geïnspecteerd door de Hogepriester via Covid-19. Nu komt het tekort in Torah allerwege aan het licht. Dit moet ook aan het licht komen, opdat we ons reinigen en heiligen voordat de plagen van het boek Openbaring losbarsten. Dan gaat het om wapengeweld waartegen geen vaccinatie helpt, maar alleen G-ddelijke bescherming.

Ik denk hierbij aan 1 Pt. 1:6-7 Daarin verheugt u zich, ook al wordt u nu voor een korte tijd – als het nodig is – bedroefd door allerlei verzoeken, 7 opdat de beproeving van uw geloof – die van groter waarde is dan die van goud, dat vergaat en door het vuur beproefd wordt – mag blijken te zijn tot lof en eer en heerlijkheid, bij de openbaring van Yeshua haMashiach.

Shlomoh haMèlech roept ook op tot erkenning van de plaag (melaatsheid) van ons hart opdat God ons gebed zal kunnen verhoren: ... *elk gebed, elke smeekbede die er zal zijn van ieder mens uit heel Uw volk Israëel, als eenieder de plaag van zijn hart erkent en naar dit huis zijn handen uitstrekt*, [39] *luistert Ú dan in de hemel, ...*, 1 Kon. 8:37-40.

Willen we Yeshua volgen, wat het ons ook kost? Yeshua heeft gezegd: wie zichzelf niet kan verloochenen om Hem te volgen, die is het Koninkrijk niet waard. In die weg worden we samengevoegd met het Joodse volk.

Laten we afsluiten met Jeremia 50:4-5 *In die dagen en in die tijd, spreekt YHWH, zullen de kinderen Israëls komen, zij en de kinderen van Judah tezamen; wandelende en wenende zullen zij heengaan, en YHWH hun God zoeken.*

*[5] Zij zullen vragen welke weg naar Tsiyon leidt en richten hun schreden ernaartoe. Ze zullen aankomen en zich opnieuw **verbinden** aan YHWH met een verbond dat eeuwig duurt en dat ze nooit zullen vergeten. (SV + NBV)*

Deze droefheid naar G-d loopt uit op grote vreugde, want “*als de HEERE de gevangenen van Zijn volk zal doen wederkeren, zal zich Ya’aqov verheugen, Israel zal verblijd zijn*”, zegt Psalm 14:7. Het is deze keer geen gemakkelijke boodschap, maar we leven ook in een bijzondere tijd. We moeten elkaar bemoedigen met het Woord van onze G-d. Vandaar dat ik dit met jullie gedeeld heb. Dat Hij met ons tot Zijn doel zal komen is mijn gebed.

Maasbracht, 28 Tèvet 5782 / 01-01-2022
Baruch ben Zvulun